

PATENT

N° 2804.

BESKRIFNING

OFFENTLIGGJORD AF

KONGL. PATENTBYRÅN.

J. P. JOHANSSON,

ENKÖPING.

Anordning vid säningsbillar.

(Uppfinnare: C. G. G. Braunerhjelm.)

Patent i Sverige från den 11 juni 1890.

De hittills befintliga billarna till radsäningsmaskiner äro så konstruerade, att säningsdjupet är beroende på billarnas djupgående. Ifrågavarande uppfinning afser deremot en bill, som är så konstruerad, att dess tå eller spets alltid till en viss gräns följer den obrukade botten, men lägger säden djupare eller grundare allt efter det läge, hvori billen inställes.

Å bifogade ritning visar fig. 1 billen sedd från sidan. Fig. 2, 3, 4 och 5 äro sektioner efter de respektive linierna *a-b*, *c-d*, *e-f* och *g-h*.

Såsom af ritningen synes, är billen i sin nedre ände hoptryckt, så att den är helt tunn i rörelseriktningen. Billens framkant utgöres af ett massivt stycke *A*, vid hvars båda sidor den plåt, hvaraf billen för öfrigt är bildad, är fastnitad. Nedtill är stycket *A* försedt med en framåt riktad tå eller spets *B*, och går något djupare än plåtratten, som är öppen undertill och delvis baktill. Hela billen är fastgjord på vanligt sätt och försedd med en i tratten nedhängande slang, ej visad å ritningen. Djupgåendet regleras genom billens vridning omkring dess tapp vid *B*. Ju mera billen vrides bakåt, såsom de prickade linierna visa, desto grundare lägger denna säden. När billen har ungefär lodrät ställning, befinner sig plåtrattens nedre öppning endast så mycket öfver fårans botten som innerkanten af stycket *A* räcker nedanför plåtratten, hvarför säden faller nära fårans botten och sålunda kommer djupt i jorden. Vid en mera bakåt-

lutande ställning, såsom de prickade linierna visa i fig. 1, är åter afståndet från trattöppningen och till fårans botten relativt större, i det att den framspringande tån eller spetsen af stycket *A* är riktad nedåt. Säden faller därför vid sistnämnda ställning af billen icke så djupt i jorden. Genom att rikta billen mer eller mindre bakåt kan säningsdjupet sålunda regleras. Billens verkningsätt beror sålunda på att densamma i nedre änden är tunn och bred samt vid omställning så att säga mer eller mindre ställes på kant. Genom att billen i sin nedre ände är helt tunn, bildar den icke någon egentlig fåra efter sig, utan endast ett spår, i hvilket sädeskornen nedfalla, mestadels följande innerkanten af delen *A*. Det sålunda upptagna spåret sluter sig strax efter billen och dess ringa bredd tillåter icke kockor att nedfalla i detsamma, utan blifva dessa till största delen liggande vid sidorna, der billen gått fram. Sädeskornen blifva sålunda täckta af lös mylla.

Patentanspråk:

Vid säningsbillar den anordningen, att billens nedre ände utgöres af en på kant stäld triangulär platta (*B*), hvars ena kant bildar billens sula och den framåt vända kanten

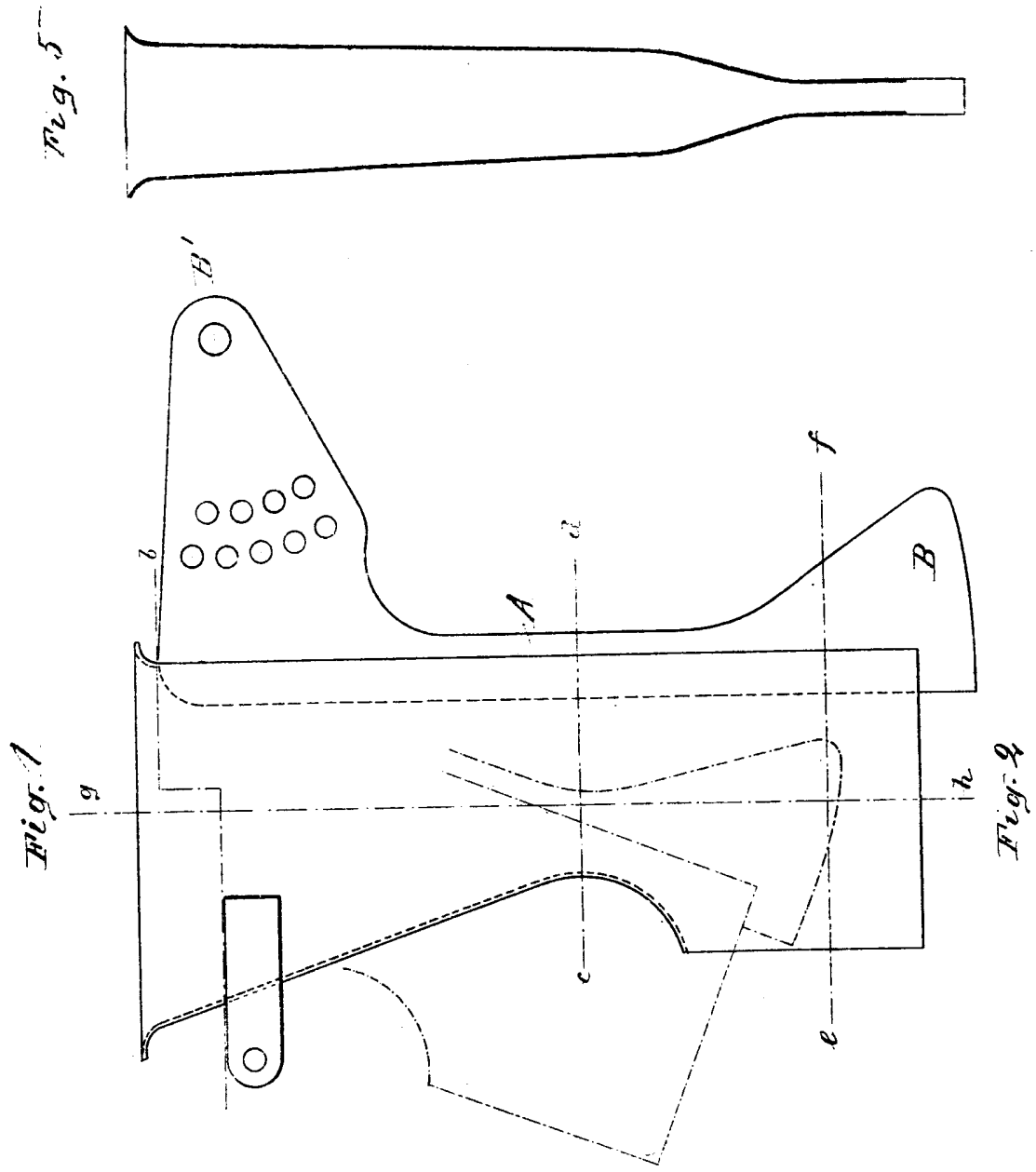
en framspringande trubbig spets, under det att den bakre kanten bildar främre insidan af den säden nedledande tratten, i ändamål att såningsdjupet må regleras genom billens inställning i olika lutningar bakåt, derigenom att sädesutloppet kommer att ligga olika högt öfver den utefter den obrukade botten gående billspetsen.

(Härtill en ritning.)

Stockholm 1891. Kongl. Boktryckeriet.

Offentliggjord den 16 maj 1891.

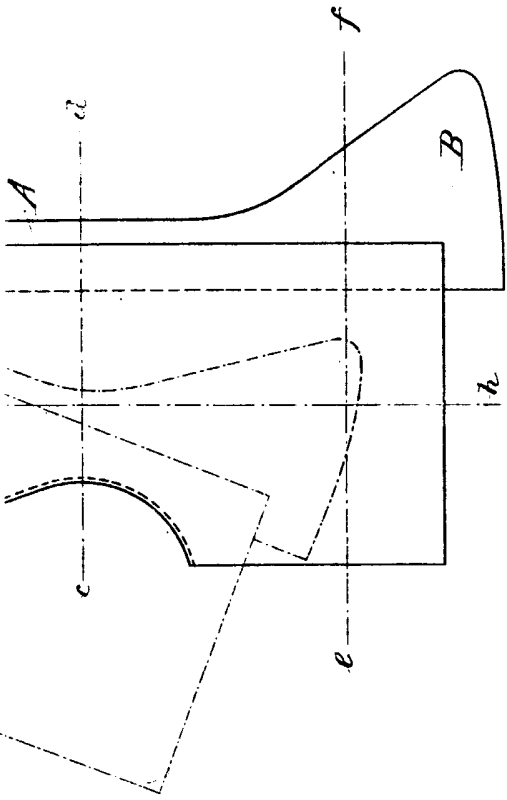

Fig. 2

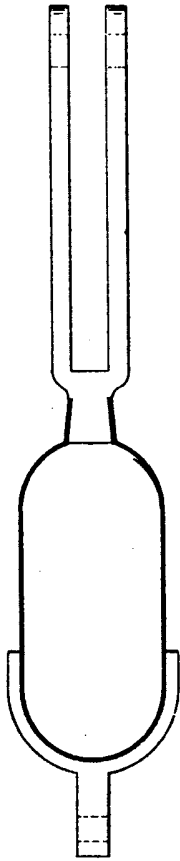

Fig. 3

Fig. 4

